

Лекција 44

Прашање на вера

Вовед:

Два дена пред распнувањето, Исус заминал од домот на Лазар, Марија и Марта, и заминал за Ерусалим, каде поминал цел ден поучувајќи. На патот натаму, учениците ја забележале смоквата која, претходниот ден, Исус ја проколнал. Таа била исушена до корен. Тие биле зачудени и го прашале Исус зошто толку брзо се исушила. Тој им одговорил велејќи: „Имајте вера во Бог.“

Читање од Словото:

Исушената смоква Матеј 21:20-22 и Марко 11:20-26

(Подолу дадениот текст е збир од текстовите од евангелијата на Матеј и Марко, составен во една целина)

31 година, 21 Април, Понеделник наутро, (12ти Нисан)

Утрото кога поминуваа, ја видоа смоквата исушена од корен. Петар се сети и Му рече: „Учителе, погледни! Се исушила смоквава што ја проколна!“ Исус одговори, велејќи: „Имајте вера во Бог! Вистина ви велам, ако некој ѝ рече на оваа гора: ‘Дигни се и фрли се во морето’, а не се посомнева во своето срце, туку верува дека ќе се збидне она што го рекол, така и ќе биде. Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте дека го примивте, и ќе ви се збиде. И кога сте на молитва, простете ако имате нешто против некого, па и вашиот Татко, Кој е на небесата, да ви ги прости вашите гревови. Ако пак не проштавате, и вашиот Татко, Кој е на небесата, нема да ви ги прости вашите гревови.“

Дискусија во група:

1. Од каде доаѓа верата? Таа е дар од Бог.
2. Како добивате вера? Преку слушање на Божјото Слово.

Заповедите:

1. Имајте вера во Бог!
2. Верувајте дека го примивте.
3. Простете ако имате нешто против некого.

Лекцијата:

Во оваа кратка сесија Исус им кажал на учениците во кого треба да имаат вера и три услови за нивната вера да биде наградена. Интересно е дека Исус започнува со изјавата: „Имајте вера во Бог“. Како Негови ученици, повеќето од нас ќе кажат: „Па се разбира, во кого или во што друго би верувале?“ Сепак, во нашите цркви и во светот, Бог има голема конкуренција.

Вистинската библиска вера е *тврда увереност во она на кое се надеваме и осведочување за нештата што не се гледаат*. (Евреите 11:1) Таа е одговор на Бог и на Неговото Слово, зашто *верата доаѓа од слушање, и тоа од слушање на Христовото слово*. (Римјаните 10:17) Таа се појавува во срцето, *зашто со срцето се верува*. (Римјаните 10:10) Еднаш кога ќе се чуе Божјото Слово и ќе се поверува, треба да биде изговорено, зашто *со устата се исповедува*. (Римјаните 10:10) И на крајот, мора да се дејствува врз основа на Божјото Слово зашто *верата без дела е мртва*. (Јаков 2:26) Затоа може да се тврди дека човек има вистинска библиска вера **кога тој ќе го чуе Божјото Слово, ќе добие уверување во срцето дека тоа е Божјиот Збор, ќе го исповеда и ќе дејствува според него**.

Библиската вера секогаш за свој **извор** ги има Бог и Неговото Слово. Таа го следи моделот на:

1. **Вера** во Божјото Слово.
2. **Исповедање** на Божјото Слово.
3. **Дејствување** според Божјото Слово.

Верата не е целосна, сè додека не се случат сите три дела!

Овој модел може да се види секаде во Словото, а еден пример е животот на Авраам.

1. Авраам го слушнал Божјото Слово и поверувал во него. (*Пресели се во земјата која ќе ти ја покажам.*)
2. Авраам го изговорил Божјото Слово. (Тој му кажал на неговото семејство, затоа што и тие требало да се преселат со него.)
3. Авраам го направил она што Бог му го кажал. (Авраам физички се преселил.)

Денес во црквата гледаме три основни области во кои е предизвикана библиската вера. Првото е дека верата е **ментална согласност** или договор. Во тој случај има вера (доверба), што не произведува дела. Слушнете што има да каже Јаков, братот на нашиот Господ Исус Христос: *„Каква е ползата, браќа мои, ако некој рече дека има вера, а нема дела? Може ли таквата вера да го спаси? Ако некој брат или сестра се без облека и имаат потреба од секојдневна храна, па некој од вас им рече: ‘Одете си во мир, стоплете се и наситете се!’ , а не им го даде она што им е потребно за телото, каква е ползата од тоа? Така е и со верата: ако нема дела, мртва е сама по себе. Впрочем, некој ќе рече: ти имаш вера, а јас имам дела; покажи ми ја својата вера без дела, а јас ќе ти ја покажам верата преку моите дела. Ти веруваш дека има само еден Бог. Добро правиш! И демоните веруваат и треперат. Сакаш ли да разбереш, о суетен човеку, дека **верата без дела е бесплодна**?”* (Јаков 2:14-20) За ова и Исус зборувал кога рекол: *„Секој што Ми вели: ‘Господи, Господи!’ нема да влезе во небесното царство, туку оној кој ја **врши** волјата на Мојот Татко Кој е на небесата.”* (Матеј 7:21)

Вториот предизвик се однесува на идејата дека верата е **разумска**. Во овој случај се верува дека затоа што Бог ни дал ум со кој размислуваме, ние треба да му веруваме на разумот. Сепак, има многу начини на размислување, и сите тие се втемелени врз личните ставови. На пример: разумот може да се темели врз опишани податоци, историски референци или популарно мислење. Кога е вклучен разумот, неговиот извор е умот на поединецот, а не неговото срце, па според тоа не е библиска вера.

Третиот предизвик се занимава со идејата на **исповедање** или со други зборови „можете да добиете сè што ќе изговорите“. Овој концепт¹ најмногу е пропагиран од движењето на „Просперитет“ (Слово на Вера) кое своите почетоци ги има во Соединетите Американски Држави. Заблудата лежи во тоа дека изворот на „словото“ е во самиот поединец и може да произлезе од копнежот на неговиот дух, неговата душа, разум, волја, емоции или тело. Коренот на ова размислување е дека самиот човек е Бог, па според тоа, како Бог тој може да создаде сè што ќе изговори со вера. Во оваа измама, верата на поединецот не е во Бог или во Неговото Слово, туку е во способноста на поединецот преку вера да создаде сè што ќе изговори.

Основните четири претставки на движењето на просперитет (Слово на вера) се:

1. **Првиот чекор е: „Изговори го.“** „Било позитивно или негативно, она што поединецот го изговара, тоа ќе го добие.“
2. **Вториот чекор е: „Направи го.“** „Вашите постапки ве поразуваат или ве прават победници. Според вашите постапки, вие примате или сте спречени да примите.“
3. **Третиот чекор е: „Прими го“.** Ние треба да се вклучиме во „небесната централа“. „*Верата е приклучокот*, слава на Бог! Само вклучете се!“
4. **Четвртиот чекор е: „Кажете им на другите за да поверуваат.“** Овој последен чекор, во движењето на просперитет, се смета за начин на достигнување на другите.

Иако овие претставки користат други библски принципи на вера, изворот на верата на поединецот не е неопходно Божјото Слово. А вистинската вера не може да дојде **освен** преку слушање и тоа слушање на Божјото Слово. Според тоа, она што овие луѓе го користат за да го добијат она што го сакаат, не може да се нарече вера. Исус, Божјиот **Единороден Син** рекол: *А Исус, пак, во одговор им рече: „Вистина, вистина, ви велам, Синот не може ништо да прави Сам од Себе, ако не гледа што прави Таткото, зашто она што го прави Таткото го прави и Синот.“* (Јован 5:19)

Во вториот дел од Неговата поука Исус рекол: *„Вистина ви велам, ако некој ѝ рече на оваа гора: ‘Дигни се и фрли се во морет’, а не се посомнева во своето срце, туку верува дека ќе се збидне она што го рекол, така и ќе биде. Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте дека го примивте, и ќе ви се збиде.“* За многу христијани оваа изјава претставува проблем кој се појавува затоа што немаат соодветно разбирање.

Исус ја искористил фразата, *не се посомнева во своето срце* како еден од условите за верата на учениците да биде наградена. Ако немате увереност, секогаш ќе постои сомнеж дали ќе се случи она што велите дека го верувате. Ако верувате во себеси за исполнување на она што го велите, никогаш нема да имате увереност. Таа увереност може да дојде единствено преку Бог и Неговото Слово. Затоа што верата доаѓа од слушање, и тоа слушање на Божјото Слово, тогаш ако Бог не ви каже да ја поместите планината, вие ќе се сомневате во вашето срце и планината нема да се помести.

Исус следната Своја изјава ја започнува со зборот „затоа“. Зборот „затоа“ едноставно значи „поради таа причина“. Со други, зборови Исус рекол: „Во контекст на она што ви кажав, не

¹ Популарното секуларно движење на концептот „ќе добиеш што ќе посакаш“ било промовирано во 2006 преку книга и филм со ист наслов „Тажната“.

дозволувајте да се посомневате во своето срце, и верувајте дека го примивте, и ќе ви се збиде.“ Тоа значи дека ако имате **одговор од Бог** за нешто што сте се молеле или сте барале од Него, тогаш можете да верувате дека сте го добиле побараното.

Затоа што верата доаѓа од слушање, и тоа слушање на Божјото Слово, тогаш е задолжително за верниците да го слушаат Божјото Слово за да имаат вера и да произведат резултати. Божјото Слово, од страна на верниците, може да се чуе на три начини:

1. Пишаниот Божји Збор – **Словото**.
2. **Изјави** – сведоштва, проповеди, поуки, јазичи и пророштва.
3. Тивок нежен глас – **слушање** во духот.

Кога верникот не може да најде збор од Бог кој се однесува на неговата специфична ситуација, тогаш, пред да се моли, треба да бара мудрост од Бог. Јаков пишува: „*Но ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја бара од Бога, Кој им дава на сите изобилно и без прекор - и ќе му биде дадена. Но нека бара со вера, без никакво сомнение, зашто оној кој се сомнева е сличен на морски бран кого ветрот го крева и го тера. Таквиот човек нека не мисли дека ќе прими нешто од Господ, зашто човекот кој се двоуми е непостојан на сите свои патишта.*“ (Јаков 1:5-8)

Последниот услов бил простување на другите. Ако било кој ученик очекувал неговата вера да биде наградена, тогаш морал да им прости на другите. Простувањето на гревовите стои во центарот на евангелието кое требало да настапи: Христос умрел за грешниците и ги учел учениците да ги помират луѓето со Бог. Исус сакал учениците да имаат цврсто разбирање за важноста на простувањето, па затоа изјавил: „*И кога сте на молитва, простете ако имате нешто против некого, па и вашиот Татко, Кој е на небесата, да ви ги прости вашите гревови. Ако пак не проштавате, и вашиот Татко, Кој е на небесата, нема да ви ги прости вашите гревови.*“ Затоа што тоа е Божјото Слово за нас како христијани, ние треба да веруваме во него, да го исповедаме и да дејствуваме според него. Страшни се последиците на непростувањето.

Целта на лекцијата:

Животот по вера има одредени барања.

Примена:

Практикувајте го вашиот молитвен живот, користејќи ги овие принципи.